

ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК

СТРУЧНИ ЛИСТ ЗА СВЕ ПОЛИЦИЈСКЕ РАДЊЕ

„ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК“ излази једанпут недељно. По потреби биће ванредних бројева. Претплата се шаље уредништву у Београду Краљев трг до Управе града Београда, а у унутрашњости код овлашћених скупљача или на пошти. Цена је листу: седима, које улазе у састав општине а која је већ претплаћена, чиновницима, учитељима, званичницима, општинским писарима и осталим званичницима у опште годишње 12, полугодишње 6 динара. Гостиничарима и механџијама из унутрашњости годишње 16, полугодишње 8 динара. Жандармима годишње 8, полугодишње 5 динара, ну ови се по овој цени могу претплатити само преко својих командира полицијских односно пограничних одреда. Надлештвима у опште 20 динара на годину. За иностранство: годишње 24, полугодишње 15 динара. Поједини бројеви „Полицијског Гласника“ не продају се. Рукописи не враћају се.

ВЕРТИЛОНАЖ

И ЊЕГОВА ПРАКТИЧНА ПРИМЕНА

— Д. Ђ. Алимпџ —

(НАСТАВАК)

(4)

Као год код мерења прстију, тако исто препоручљиво је и овде примаћи и одмаћи више пута покретни крак компаса до врха палца и, том приликом, обратити нарочиту пажњу на то, да се општи положај компаса не поремети, као и да се прсти намерно и полако не савивају. Ако би било сумње за ово последње, треба их (прсте) притиснути палцем десне руке, пазећи при том да и нокти не буду притиснути, у ком би се случају увећала мера за неколико милиметара.

Напомене о мерењу леве ноге

Ове напомене поглавито се односе на неправилност прстију и састоје се у:

а) *Повијености палца*. Слова *ив*. (скраћено од повијен), записана после цифре, која представља меру, значе: да је палац повијен унутра — ка осталим прстима. Њима — овим словима — треба још додати и бр. ^{mm}. те повијености, која у неколико смањује дужину ноге. Тако нпр. нога = 24·6 — *ив*. 3 означава ногу дужине 24 см. и 6 ^{mm}, која би, да палац није повијен, показивала меру од 24·9 см.

Повијеност палца не треба ни у ком случају да утиче на промену правца компасовог, који увек треба да буде паралелан правцу осовине ноге;

б) *Згрченост палца*. Ова особеност произлази из употребе сувише кратке обуће. Кад је јако наглашена, умањује знатно меру дужине ноге и с тога је потребно, да буде тачно означена. Слова *згр* (скраћено од згрчен), праћена цифрама: 1, 2, 3 и 4 ^{mm}. надокнађују, бар приближно, умањеност праве мере;

в) *Други прст већи је од првог*. Ова особеност не треба ни у колико да промени начин мерења, који смо напред изложили. Сва је разлика у томе што покретни крак компаса, у место да овлаш додирне врх палца, додириваће у овом случају врх већег прста. Да би се пак знало, да је тај прст, а не палац, мерен, ставља се после цифре аритметички знак > после кога долази број ^{mm}. за колико је други прст већи од палца. Нпр. нога = 24·4 > 2 ^{mm}.

г) *Лева нога одсечена*. Ако је цела лева нога одсечена, онда ће се у место ње мерити десна, а у дотичној рубрици на картону тачно ће се означити узрок тог мерења.

Ако ли је пак само један део леве ноге одсечен, онда се мери остатак, онакав какав је, па се на картону то тачно означава.

У случају, да се на нози налази рана, која тренутно онемогућава мерење, онда треба исто одложити ако за то има могућности, — у противном, треба мерити десну ногу. *Абсолютно је забрањено узимати приближно меру.*

Што се тиче разлике између два мерења једне исте ноге, она се, с обзиром на тешкоће и обмане при мерењу, може попети до 2, а у дужем размаку времена и до 3 ^{mm}.

Мерење левог лакта (сл. 10).

За ово мерење, поред већ поменутог компаса, потребан је нарочити сто, у виду ногара, на који индивиду-а полаже руку за време мерења.

Постављајући отворени компас на овај сто, паралелно његовим ивицама, мерач позива индивиду-у, да своју леву долактицу и то голу, т. ј. без одела и кошуље, метне између кракова компаса, пазећи при том, да крајна тачка средњег прста, његов први зглоб и средина шаке, буду у једној правој линији и паралелно са ивицама стола.

Сл. 10.

Кад је ово постигнуто, мерач ставља своју леву руку на већ положену руку индивиду-е која се мери, да би је (руку) тим учинио непокретном а по том наређује, да индивиду-а своје тело изнесе мало у напред и, према потреби, управља својом десном руком тај покрет дотле, док лева мишица не буде доведена у такав положај, да са својом долактицом прави оштар угао, приближно раван половини правог.

Пошто се још увери, да овим изношењем тела у напред, није ни у колико поремећен положај долактице, мерач десном руком спушта покретни крак компаса док овлаш не додирне најистакнутију тачку средњег прста, а за тим на лежиру чита меру.

Пре но што се прочита мера, саветно је и овде, да се покретни крак компаса неколико пута примакне (нози компасу) и на тај начин, што тачније утврди права мера.

Напомене о мерењу левог лакта

Најчешће грешке, које се чине приликом овог мерења, састоје се у недовољном савијању мишице према њеној долактици, с тога је потребно, да се на то обрати нарочита пажња. Исто тако треба пазити, да се, приликом изношења тела у напред, не поремети положај лакта, који као што смо рекли, треба увек да је паралелан са ивицама стола.

У случају укочености или сломијености лакта, ради се као и код мерења прстију и ноге, т. ј. мери се онако и у онолико у колико се може и како се показује.

Разлика између два мерења једног истог лакта, може се, из оних истих разлога који оправдају допуштену погрешку код мерења ноге, попети до 3 ^{mm}.

Овим смо у најкраћим потезима изложили саставне делове антропометриског описа и начин, на који се он добија, а сада да речемо коју и о предметима без којих га је немогуће добити, а то су: сала у којој се обавља и средства — справе помоћу којих се обавља мерење.

1. Сала за мерење

Неопходно је потребно ради посматрања боје очију и што бржег читања инструмената, да ова сала буде светлости (јужној страни) окренута, и да има један раван и довољно осветљен зид (са источне стране), најмање од 2 метра висине и дужине, који ће служити са мерење висине стаса и ширине раширених руку.

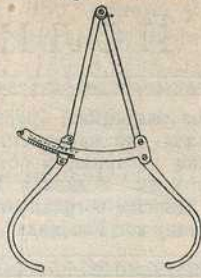
Сем ове сале потребне су још две собе, од којих једна служи за смештај поцунених картона, а друга за свлачење индивиду-е. Желети је још, да све три собе буду једна до друге и у вези једна с другом.

2. Справе за мерење

Ове справе двојачке су: металне и неметалне.

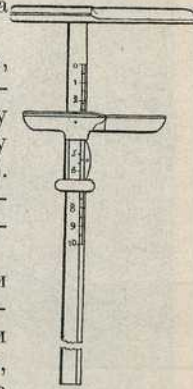
Металне справе ове су:

а). **Компас — шестар за мерење главе** (сл. 11). Овај компас направљен је од обичног гвозђа али је по површини никлован. Он има кружни лук, градисан од 12—22 см., а служи за мерење дужине и ширине главе, као и ширине јагодица;

Сл. 11.

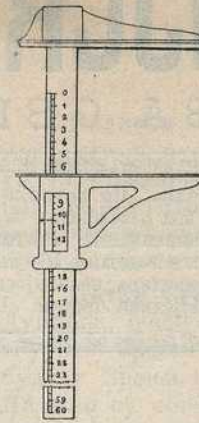
б). **Компас за ухо** (сл. 12), градисан од 0—10 см., који служи за мерење дужине десног уха;

Сл. 12.

в). **Компас велики** (сл. 13) којим се мере оба прста, лева нога и леви лакат. Овај компас истог је модела као и предходни, само је много већи. Његова градација варира између 0—60 см.

нило, или ако би се они трљали са каквим тврдим предметима, никал би брзо спао са кракова компаса за главу, а црте градације избрисале би се са сва три компаса што би у велико спречавало брзину и умањавало тачност мерења.

Сл. 13.

Почетна тачка градације ова три компаса није, као обично, стављена до унутрашње ивице покретног крака, већ је намерно помакнута ка средини, управ онолико, колика је дебелина покретног крака.

Кад су краци инструмента један уз други, т. ј. кад је инструмент затворен, онда ова почетна црта градације треба да буде тачно спрођу индекса (право усечена црта на покретном краку компаса према којој бива читање градације). Ако се ове две црте не поклапају, онда је инструмент нетачан, и као таквог, треба га одбацити.

Исто тако треба, и то одмах, одбацити сваки компас, чија би конструкција ма и најмање неправилна била, што се може познати помоћу једног, нарочитог металног прута, који, мерен помоћу сва три компаса, треба увек да показује исту дужину.

Од поменута три компаса, онај с луком — за мерење главе, највише је изложен квару, те га с тога треба и најчешће оверавати т. ј. уверавати се: да ли поменути метални прут, мерен њиме, показује исту дужину као и код ранија два компаса.

Помињемо још и то, да је веома потребно, одржавати свагда ове инструменте у чистом стању, а то ће се постићи, ако се они, после сваког мерења, избришу крпом, натопљеном са мало зејтина, или каквом меком кожом. Ако се овако не би чи-

Сем небројаних металних справа или инструмената у ужем смислу, за узимање антропометриског описа потребне су још и ове справе:

г). **Један метар** од дрвета или од челика, који служи за мерење стаса. Он је, као што смо већ казали, утврђен у висини од 1 метра над подом. Приликом мерења индивиду-а му је леђима окренута, али тако, да је кичма за 15 см. у лево;

д). **Један полуметар**, исте конструкције, као и метар, градисан од 0·70—120 см., који служи за мерење бустула. Овај полуметар утврђен је на зиду, у висини за 0·70 м. изнад пода, или за 0·30 м. изнад специјалне клупице, на којој седи индивиду-а за време мерења;

ђ). **Један четвртаст табак хартије** или **четвртаста стаклена табла**, градуисана од 130—200 см., која служи за мерење дужино раширених руку. Горња ивица ове табле, удаљена је од пода за 150—165 см. — управ за највећу висину рамена једног лица;

е). **Сто у виду ногара**, у висини 1·10 м., који служи за мерење лакта, а сем тога и као ослонац приликом мерења ноге;

ж). **Столичица** у облику четвртасте пирамиде, која служи за мерење ноге и на којој индивиду-а седи за време мерења главе и уха;

з). **Специјални троугао**, који припомаже мерењу стаса и бустула и

и). **Један мали лењир**, величине од 20 см., који служи за узимање особених знакова.

Ово су справе без којих је апсолутно немогуће добити антропометриски опис, али их има још неколико, као што су маказе за сечење ноктију, даске за ограничење правца стаса, бустула итд., које само припомажу мерењу, и без којих се, у крајнем случају, може бити.

Овим смо у једно завршили са антропометрским описом, о чијој ћемо важности говорити доцније по што завршимо са излагањем сва три описа, а сад да видимо у чему се састоји.

(Наставиће се.)

АДМИНИСТРАТИВНА ПОДЕЛА КРАЉЕВИНЕ СРБИЈЕ

(ПО СЛУЖБЕНИМ ПОДАЦИМА)

9. Пиротски округ

окружно место варош Пирот

срезови: белопаланачки, муљнички и нишевачки

I. Белопаланачки — ср. место Б. Паланка

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и засе-лака који општину сачињавају
1	Белопаланачка	1	Б. Паланка вар.
		2	Клисура
		3	Кременица
		4	Ново Село
		5	Тјеловац
2	Врандолска	1	Врандол
		2	Горњи Рињ
		3	Градиште
		4	Долац
		5	Дражево
		6	Крупац

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и засе-лака који општину сачињавају
3	Љубатовачка	1	Бабин Кал
		2	Горња Глама
		3	Доња Глама
		4	Љубатовица
		5	Сињац
		6	Трешњанци
4	Мирановачка	1	Витановац
		2	Козја
		3	Мирановац
		4	Орња
		5	Пајек
5	Моклишња	1	Букуровац
		2	Дол
		3	Доњи Рињ
		4	Клење
		5	Моклиште
		1	Гор. Коритница
		2	Дивљане

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и засе-лака који општину сачињавају
6	Мокрањска	3	Д. Коритница
		4	Мокра
		5	Ореовац
7	Тамњаничка	1	Вапа
		2	Ланиште
		3	Лесковик
		4	Равни до
		5	Првени брег
		6	Црнча
		7	Тамњаница
8	Шпајска	1	Вргудинач
		2	Глоговац
		3	Коемовац
		4	Топоница
		5	Шпај

II. Лужнички — ср. место Бабушница

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и засе- лака који општину сачињавају
1	Бабушничка	1	Бабушница
		2	Драгинац
		3	Извор
		4	Калуђерево
		5	Проваљеник
		6	Радужевац
		7	Сурачево
2	Богдановачка	1	Богдановац
		2	Брестов — до
		3	Дол
		4	Штрбавац
3	Вел. Боњинска	1	Вел. Боњинце
		2	Завидице
		3	Мало Боњинце
		4	Мезграја
		5	Модра Стена
		6	Остатовица
4	Љуберађка	1	Бердуј
		2	Горчинци
		3	Грнчар
		4	Липово
		5	Љуберађа
		6	Радињинци
5	Столска	1	Александровац
		2	Вава
		3	Дучевац
		4	Камбелевац
		5	Кијевац
		6	Сиња Глава
		7	Сто
		8	Царев до
6	Стреличка	1	Валниш
		2	Масуровци
		3	Пресека
		4	Раљин
		5	Стрелац
		6	Студена
7	Стрижевачка	1	Бежиште
		2	Братишевац
		3	Горње Крњине
		4	Доње Крњине
		5	Ресник
		6	Стрижевац
		7	Шљивовик

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и засе- лака који општину сачињавају
8	Црв.-јабучка	1	Црвена јабука
		2	Раков до
		3	Радосин

III. Нишавски — среско место Пирот

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и засе- лака који општину сачињавају
1	Балта-берило- вачка	1	Алдина Река
		2	Бал.-бериловац
		3	Вртовци
		4	Јања
		5	Равно Бучје
		6	Ћуптица
		7	Црни Врх
2	Брлошка	1	Брлог
		2	Дојкинци
		3	Јеловица
3	Вел.-лукањска	1	Бела
		2	Вел. Лукања
		3	Гостума
		4	Завој
		5	Мала Лукања
		6	Паклештица
4	Вис.-ржанска	1	Висока Ржана
		2	Реовци
		3	Росомача
5	Градашничка	1	Басара
		2	Бериловац
		3	Извор
		4	Градашница
		5	Добри-до
6	Гњиланска	1	Бари-Чивлик
		2	Вел. Суводо
		3	Гњилане
		4	Мали Суводо
7	Јал.-Изворска	1	Јаловик-Извор
		2	Стањанци
8	Каланска	1	Иново
		2	Кална
		3	Шестигабор
		1	Блато
		2	Костур

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и засе- лака који општину сачињавају
9	Костурска	3	Лопашница
		4	Пасјача
		5	Попор
		6	Расница
		7	Церовик
10	Крупачка	1	Велико Село
		2	Крупац
11	Обреновачка	1	Јалботина
		2	Милојковац
		3	Обреновац
		4	Планиница
		5	Срећковац
		6	Сухово
		7	Чиниглавци
12	Смрданска	1	Беровица
		2	Држина
		3	Камик
		4	Присјан
		5	Смрдан
13	Сопотска	1	Копривштица
		2	Нишор
		3	Ореовица
		4	Покревеник
		5	Сопот
14	Темачка	1	Куманово
		2	Рагодеш
		3	Темска
15	Топло-долска	1	Зековци
		2	Топли до
16	Трњанска	1	Вел. Јовановац
		2	Војнеговац
		3	М. Јовановац
		4	Пољска-Ржана
		5	Трњане
17	Церовачка	1	Базовик
		2	Мирковац
		3	Рудиње
		4	Церова
		5	Шугрин
18	Црноклишка	1	Враниште
		2	Осмаково
		3	Станичење
		4	Црвенчево
		5	Црноклиште

РАСПИСИ

МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ДЕЛА

СМ 5.993

12. јуна 1899 год.

у Београду

Свима оқр. начелствима и управи вароши Београда

У 116 броју „Малих Новина,“ од 29 априла ове године, налази се notiца под насловом „Да вино не цикне“, а под под- писом „Д. М. Ђорић, индустријалац.“ У тој notiци саветује се читаоцима, да за поправљање вина, употребе салицилну кисе- лину, у дози од 5 до 10 гроша на 100 литара вина, наглашу- јући, да та радња није за здравље штетна.

По овом предмету, као надлежан по чл. 1-ом и тач. 4-ој члана 4-ог, закона о уређењу санитарске струке и чувању на- родног здравља од 1881 год. прибавио сам мишљења државне хемијске лабораторије и гл. санитет. савета, о значају додавања

салицилне киселине вино и осталим предметима намењеним за исхрану људи, и, из добивених одговора, увидео сам, да би до- давање салицилне киселине вино и осталим животним намирни- цама нанело озбиљну штету народном здрављу.

Са тога, а ослањајући се на чл. 24 тач. 25 закона о чу- вању народног здравља од 1881 год. § § 8, 11, 12 и 19 пра- вила о држању и продаји отрова и отровних ствари од 1 сеп- тембра 1882 год. СМ 2542.

Решавам :

1, Употреба салицилне киселине за поправљање вина, ма и у најмањој количини, има се сматрати као штетна по здравље народа;

2, Вино и сви предмети одређени за исхрану народа, у којима се нађе ма и најмања количина салицилне киселине, имају се сматрати као покварени дометањем штетних ствари. Са вином и осталим на овај начин поквареним предметима и њиховим сопственицима поступиће се по § 372 казненог закона.

3, При продаји салицилне киселине, апотекари и дрогисте морају се строго придржавати § § 8 и 12 правила о продаји отрова, у противном са њима ће се поступити према § § 11 и 19 тих правила и чл. 24 тач. 25 закона о чувању народног здравља, од 1881 године.

Препоручује се начелству — управи — да се брижљиво стара о тачном извршењу ове наредбе.

МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ДЕЛА

СМ 737

16 јануара 1901 год.

у Београду

Свима начелствима и управи Београда

Господин министар војни писмом од 25 децембра 1900 године ЛБр. 3378, известио ме је, да је у Нишу отворен српски Пастеров завод за лечење лица изуједаних од бесних животиња, и да је према томе, престала потреба упућивати такве болеснике у стране Пастерово заводе.

Са тога, нашао сам за потребно изменити постојеће наредбе по овом предмету, и наредити следеће:

а, Сва лица, изуједана од бесних животиња, упућиваће се од сада на лечење у Пастеров завод у Нишу.

б, Ово упућивање вршиће окружна начелства, односно управа града Београда непосредно, и неће се више обраћати овојем министарству ради тога.

в, Само они имућни болесници, који сами сnose цео трошак лечења и који су на ту цел спремили готовог новца 150—200 динара, могу тражити да их начелство — управа — упути овојем министарству, ради пошљања у будимпештански пастеров завод.

г, За упућивање деце до пуних 15 година потребан је пратилац.

д, Трошак око путовања до Ниша и натраг, као и око лечења и издржавања у Нишу, како болесника тако и пратилаца сносиће имућни болесници сами.

ђ, Путни трошак, сиротних болесника и њихових пратилаца, као и оних болесника, који тај трошак не могу поднети без осетне штете по имовно стање, пада на терет месне општине, а трошак око лечења и издржавања у Нишу пада на терет округа.

е, Изуједана лица, снабдевена уверењем о имовном стању, морају се писменом молбом обраћати месној власти ради упућивања на лечење.

ж, Надлежна месна власт дужна је одмах учинити све што треба:

1, Да изуједана лица набаве потребан новац за путовање и издржавање;

2, да се бесна животиња, ако је домаћа и жива, пронађе, затвори и стручно посматра, или да се над њом изврши секција, ако је убијено, и о свему састави детаљан протокол.

3, да изуједано лице спроведе начелству окружном — управи заједно са уверењем о имовном стању, протоколом секције и довољним путним трошком ради упућивања на лечење у Ниш.

4, да утврди коме газди припада бесна домаћа животиња.

5, ако постоји тужба за повреду, да поступи надлежно по закону.

6, Начелство окружно — управа — пошто се увери да је све испуњено што се наређује у тачци ж саставиће спроводно писмо за нишки Пастеров завод и у њему назначити:

1, Име и презиме болесника и пратилаца;

2, Године старости;

3, Дан уједа;

4, Изуједано место на телу;

5, Опште стање здравља болесникова;

6, Врсту бесне животиње, која је болесника изуједала;

7, Ко ће платити учињени трошак око путовања, издржавања и лечења.

Овако састављено писмо са протоколом секције бесне животиње, или протоколом посматрања за живота, начелство — управа послаће непосредно нишком пастеровом заводу заједно са болесником.

и, У свима случајевима уједених лица од бесних животиња, окружни физикус водиће озбиљну евиденцију, и о њима

министарству реферисати у месечним извештајима лекара по формулару Е;

ј, За неизвршење ових наредба казниће се одговорна лица према чл. 33 тач. 2 закона о чувању народног здравља од 1881 год.

к, Овим се укидају наредбе СМ 5423/97, СМ 7588/98 и СМ 8327/98.

Препоручује се начелству — управи да се стара о тачном извршењу ове наредбе.

МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ДЕЛА

СМ 1329

8 фебруара 1901 год.

у Београду

Начелству округа

Расписом од 16 јануара ове године, СМ 737, није предвиђено коштање лечења у нишком Пастеровом заводу за изуједана лица од бесних животиња, јер у то доба цена лечења није била позната. Пошто ме је господин министар војни, писмом од 7 овог месеца ЛМ 350 известио, да ће лечење једног лица коштати десет динара, то наређујем начелству, да, осим осталог потребног трошка, свако изуједано лице, снабде још и са десет динара, и нареди му, да тај новац на признаницу предаје управи Пастеровог завода у Нишу на име лечења.

Излечена лица, која су лечена о трошку округа, предаваће добивену признаницу свом општинском суду при повратку а овај ће послати свом начелству, ради правдања издатка.

Препоручује се начелству, да се стара о тачном извршењу ове наредбе.

МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ДЕЛА

СМ 2456

10 марта 1901 год.

у Београду

Начелству округа

Расписом од 16 јануара ове године СМ 737 јасно је регулисано питање о упућивању изуједаних лица на лечење у нишки Пастеров завод, и о њиховом путном трошку, дневном издржавању и трошку за лечење, па ипак су поједина начелства тај посао вршили са тако мало пажње, да гдекоја изуједана лица стижу у Ниш без икаквих средстава за издржавање у месту лечења, и на тај начин, поред тога што се тешко злоупотребљавају и излишну преписку.

Немарљивост појединих начелстава је у томе, што лицима, која упућују, издају само новац за путовање, а не и за издржавање у Нишу бар за 15 дана: и што се, ако у овогодишњем буџету немају сума предвиђених на ту цел, не користе прописом чл. 10 закона о окружним, средским и општинским буџетима.

Да би се у будуће избегла свака забуна односно упућивања изуједаних лица на лечење у нишки Пастеров завод, наређујем, да се лицима, која се у Ниш упућују према тачци б расписа СМ 737 ове године осим путног трошка за одлазак и повратак, има издавати још и по 15 динара на име издржавања у Нишу за време лечења, рачунајући по један динар на дан.

Ради контролисања радње начелства по овом предмету, наредио сам начелству окр. нишког, да од појединих лица која буду у Ниш упућена без довољног трошка прима жалбе и мени их шаље, ради даљег поступка према тачци ј расписа СМ 737 ове године.

Ако начелство нема у овогодишњем буџету предвиђену суму за ову цел, нека, према чл. 10 закона о окружним средским и општинским буџетима учини предлог господина министра финансија.

Очекујем од начелства, да се стара о тачном извршењу ове наредбе.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Одговори на задатак постављен у 7 и 8 броју нашег листа, а у спору општине Н., противу П. Мијаиловића из Н., правилно су одговорили ови општински писари:

Глиша Поповић писар општ. дејанске ср. Власотиначке
Аврам М. Куновић писар општ. придворичке
Лазар В. Рашић писар општ. мариновачке
М. М. Зарић писар општ. г. милановачке
Љубисав Јовановић писар општ. витковачке
Милош Ђорђевић рачуновођа општ. врељанске
Живојин Ј. Шобић писар општ. липоличке
Јевр. Обренић писар општ. котрашке
Живојин В. Јовановић писар општ. тавничке
Раде Вучићевић рачуновођа општ. тавничке
Јован Милорадовић писар општ. књишке
Симеон Д. Вилимоновић писар општ. градачке
Стојан Д. Стефановић писар општ. луковачке
Драгић Н. Шелмић деловођа општ. благацке
Тихомир Спасић писар општ. благацке

који су се изјаснили да је, донета пресуда неправилна.

Пресуда је неправилна са ових разлога:

На првом месту неправилно је примљена и сама тужба, јер као што се из стила реферата за пресуђење види, није у тужби означена сума првобитног задужења, да би се знала њена вредност како би се могла означити надлежност суда. Јер ако је главни дуг био већи од 200 динара, онда а на основу § 6 грађ. судског поступка, ова обавеза за тражење наплате и ако је одплаћивана, када није замењивана новом исправом, не би могла за суђење доћи у круг надлежности општ. суда по јасној одредби § 27 са погледом на § 39 грађ. суд. поступка.

То је једно и на првом месту, јер се да врло лако разумети, само са ових резона. Ако је облигација — признаница — прелазила вредност од 200 динара, онда би за осуду био надлежни првостепени суд, а никако општински, па чак ни у том случају да је сав дуг главни отплаћен а да је само остала исплата уговореног интереса, јер: *„Онај суд који је надлежан за главну ствар надлежан је и за споредну“*. — § 39 грађ. суд. поступка.

Друго, радња општ. суда и за исљеђење овога спора, неправилна је, а ево зато разлога: тужени пориче обвезу и њено постојање од његове стране. Ова је обвеза приватне природе онаква какву тражи § 191 и 192 грађ. суд. поступка. Дакле имала је да изда прописну законом садржину и да буде од стране дужника својеручно написана и потписана. Овде то дужник одриче. Дакле шта је остало но да се њена идентичност рукописом дужника средством вештачења докаже.

Треће, наплата интереса не може се досуђивати ни у ком случају, ако се не поднесе уверење од пореске власти, да је примање пријављено за разрез порезе. Овде то општински пуномоћник не подноси, дакле и у овом погледу је према јасним законским одредбама од стране суда учињена кардинална погрешка.

Четврто, општине у смотрењу својих приватних интереса и права, а на основу § 59 грађ. законика *„сматра се... као једно морално лице коме сва она права припадају која и јединственим лицима...“* Дакле у овом даном случају она је према туженом у своје праву, приватни поверилац, јер јој ни један законски пропис не даје друга права, а када јој то не даје онда она нема права наплате на интерес.

Пето, овде би требало извидети, када већ ово горе етоји у ствари, и то, колики је дуг од када постоји, колики је интерес и ако је исти стигао главницу, онда он даље престаје тећи по јасној одредби § 604 а., грађ. закона.

Шесто, када би се узело и то, да је ово интерес са изузетком од горње законске одредбе али је пропуштено тражење наплате за три године дана, онда се има проценити и та околност, да ли ово право није застарело, кривицом повериоца и онда донети и разлоге и обвезе за плаћање са обзиром на § 928 д. грађ. законика.

ЗЛОЧИН И КАЗНА

РОМАН Ф. М. ДОСТОЈЕВСКОГА

(93)

Соња оста насред себе. Он се чак није ни поздравио с њоме, он је већ заборавио на њу; једна болна и бунтовна сумња усипела му у души:

„Дакле тако ли је, тако ли је све то?“ опет помисли, силазећи низа степенице. — „Да ли се може још зауставити и опет све предругојачити... и не ићи?“

Али ипак иђаше. Намах осети и последњи пут, да нема зашто себи стављати питања. Изишавши на улицу он се сети, да се са Соњом није поздравио, како је она остала насред себе, у својој зеленој марами, а не сме да се мрдне од његове повике, и зауставила се на миг. У том пак маху наједном једна га мисао разведрила, — баш као да је чекала да га савршено порази.

„Па, ради чега то; па, зашто сам јој сада долазио? Рекох јој: послом; а каквим то послом? Баш никаквог посла није било! Да јој саопштим, да *хоћу да идем*; па онда шта је с тим? Баш је и била потреба! Ваљда је љубим, шта ли? Јер то није, није зар? Јер ето отерах је као псето. Требаше ми да узмем од ње крстове, шта ли? О, како сам ја ниско пао! Не, мени су требале сузе њене, требало ми је да страх њезин видим, да видим како је срце боли, како јој се срце цепа! Потребно је било закачити се о шта било, позадржати се, на човека погледати! И ја сам се смео надати тако на себе, маштати тако о себи, ништа ја, ништавни ја, подлац ја, подлац!“

Иђаше обалом канала, и остајаше му још далеко. Али дошавши до моста, он се заустави, и одједном се врати на мост, у страну, и пређе на сенску.

Жудно се осврташе лево и десно, загледаше се с напрезањем у сваки предмет, и ни на чем не могаше прибрати сву пажњу: све му се измицаше. „Ето, кроз недељу дана, кроз месец дана превешће ме некуда у затвореничким колима преко овога моста, како ли ћу онда погледати на овај мост, — да је да то запамтим! севну му кроз главу. „Ево ова фирма, како ћу ја онда прочитати баш та слова? Ево ту пише: *Таваришество*, е па, да запамтим то а, слово а, и да га погледам после месец дана, да погледам баш на то исто а; како ћу то онда гледати? Шта ћу онда осећати и мислити?... Боже, како све то мора бити ниско, све те моје садање... бриге! Свако, све то мора бити занимљиво... на свој начин... (ха-ха-ха! о чему ја мислим!), постао сам дете, сам се хвалим; али што се ја стидим? Уф, како се мувају! Гле овог дебелог (мора да је немац), што ме гурнуо, па, зна ли он кога је гурнуо? Јћена с дететом проси, заниљиво је што она сматра мене срећнијег од ње. Па шта, куриозума ради и да јој се подари. Ба, петак сачуван у цецу, откуда? На, на... узми то, матушка!“

— Бог те благословио и чувао! чу се плачевни глас просјакињин.

Дође на Сенску пијацу. Беше му неугодно, врло неугодно да се са светом гура, али он иде баш онуда, где беше више народа. Дао би све на свету, да буде сам; али осећа да неће бити сам ни једног часка. У гомили један пијани ларма; хтео би да игра, али све се преваљује и тетура. Опколише га. Раскољников се пробије кроз гомилу, неколико времена гледаше пијаницу и намах кратко, испрекидано се насмеја. За час па опет заборави на њ, чак није га ни видео, ма да га је гледао. Удали се, напоследку, и не знајући где се налази; али кад се нађе из средини пијаце, намах осети један покрет, намах овлада њиме једно осећање, обузе га целога: и тело и мисао.

Намах сети се Соњиних речи: „Иди на раскршће, поклони се народу, пољуби земљу, јер си ти и њој згрешио, и целом свету на послух вики: „ја сам убица!“ И он сав уздрхта сетивши се тога. Стална туга и немир за све ово време, али особито потоњих часова, већ га толико гуши, да се он тако и бадио у могућност тога лековитог, новог, пуног осећаја. Као да га то осећање снађе некако наступно: запали се у души као једна искра, и намах, као пламен, подхвати га цела. Све у њему омекша, линуше му сузе. Како је стајао тако паде на земљу...

Био је на коленима насред пијаце, и погну се до земље и са насладом и срећан пољуби ту прљаву земљу. Устане и поклони се по други пут.

— Гледај, како је наквашен! опази неко момче које беше близу њега.

Зачу се смех.

— Он хоће да иде у Јерусалим, браћо, прашта се с децом и родбином, клања се целом свету, престони град Петроград и његову земљу целива! дода некакав пијан мештанин.

— Још младо момче! убаци трећи.

— Од благородних је! опази неко солидним гласом.

— Данаске им не можеш ни знати ко је благородан, а ко није...

Сви ти узвици и разговор уздржаше Раскољникова, те и речи: „ја сам убио“, можда већ спреман да му слете с усана, умреше у њему. Ипак мирно поднесе све те узвике, па не осврћући се, пође право, кроз улицицу, у контоар. Једно привиђење приказа му се путем, али му се не зачуди; он је већ слутио, да је тако морало и бити. Онда кад се на Сенај по други пут до земље приклонио, окренувши се угледао је Соњу на педесет корака од себе. Она се крила од њега иза једне од дрвених барака, које беху на пијаци подигнуте; мора бити да је она пратила његов тужни пут! Раскољников у том часу осети и схвати, једном за свагда да је Соња сад с њиме за навек, и да ће поћи за њиме макар и на крај света; ма куд га судба упутила. Срце му се преокрете... но, ево га већ и до судбоносна места...

Доста храбро уђе унутра. Треба да се попне на трећи спрат. „Међутим док се успнем“, помисли он. Уопште чинило му се да је до судбоносног тренутка још далеко, да остаје још много времена, и још се може о многоме промислити још једном.

Опет оно исто љубре, оне исте љуске и коре по завојитим степеницама, опет врата стана отворена широм, опет оне исте кујне, из којих иде дим и воња. Одонда није Раскољников био овде. Ноге му се подсекоше и клецаху, али он иде. Застане часком да одахне, да се опорави, те да може ући као човек. „А зашто? Због чега?“ помисли намах, појмивши своје кретање. „Ако већ треба ту чашу испити, зар онда није већ свеједно? Што је гадније, тим боље.“ У том у његову се уображењу створи слика Илије Петровића Пороха. Да ли баш одиста к њему да иде? А зар се не може коме другом? Не може ли се зар Никодиму Томићу? Вратити се одмах и окренути самом надзорнику у стан? Бар ће се све проћи на начин домаћи, незванични... Не, не! Пороху, Пороху! Ако је пити, онда испити све одједном...

Сав охладнео и једва знајући за себе отвори врата од контоара. Овога пута у њему беше врло мало света, некакав вратар и некакав прост човек. Чувар и не погледаше иза своје преградице. Раскољников оде у собу до те. „Може бити, још се може и не казати“ севне му у памети. Ту је једна личност, писар, у незваничном суртуку, спремао се да нешто пише на столу. У једном крају још један писар. Замјотова не беше. Никодима Фомића, одиста, не беше такође ту.

— Никога нема? запита Раскољников обраћајући се оној личности за писањим столом.

— А кога тражите!

— А-а-а! Слухом не чути, видом не видети, него је руски дух... како оно тамо каже, каже... заборавио сам! М-маје п-паштовање! завиче неко; познат глас. (Наставиће се).

ИЗ ПОЛИЦИЈСКОГ АЛБУМА

Опасна дружина.

Панта Симић — Ђибић, скитница родом из Костањца у Босни (1866 год.), средњег раста, сувоњав и риђ,

Срећко Банић, зем. родом из Кормана у срезу поцерском (рођен 1861 год.) повисок, крупан, црномањаст, и

Ружа, жена Срећкова, средњег раста, црномањаста, рођена 1871 год.

Још 15 маја 1899 године власт среза поцерског ухвати Панту у кући Срећковој те га као скитницу и без занимања протера, али је Панта том приликом побегао испред спроводника и дошао опет овом Срећку и са њиме одпочео да краде, пљачка и убија.

Ево дела за која се зна да су починили:

1, Ноћу између 21 и 21 марта пр. год. обили су дућан Павлу Антонићу трг. из Брдарица, покрали му разне ствари и готов новац у вредности до 1000 динара;

2, Ноћу између 6 и 7 априла пр. год. провалили су зид на стајаћој соби Панте И. Пајића механције из Уровца, те му покрали разне ствари и готов новац у вредности до 1500 динара;

3, Ноћу између 18 и 19 маја пр. год. пробили су зид на дућану Живане уд. Арнаутовића, из Дебрца, покрали јој готов новац 1070. дин. и разне ствари у вредности до 750 динара;

4, Ноћу између 15 и 16 јуна пр. год. пробили су зид на

дућану Димитрија Дамњановића трг. из Шапца, покрали су новаца 400. динара и разне ствари у вредности до 200. динара;

5, Ноћу између 6 и 7 октобра пр. год. пробили су зид на дућану Драгутина Петровића трг. из Шапца, и покрали су разне ствари у вредности до 600 дин;

6, Ноћу између 6 и 7 децембра пр. год. обили су зграду г-ђи Јелени Саватићки, учитељици на Ориду, и покрали јој разне ствари у вредности до 300 динара; и

7, На дан 22 јуна пр. год. у 3¹/₂ часа по подне, из заседе убили су из пушке Милоша Старчевића из Кормана, одборника општине оридске, у путу кад се Милош враћао од суднице својој кући.

По свима овим делима, полицијске власти и то: начелство подринско, начелници срезова: поцерског и посаво-тамнавског, предузели су били живу истрагу ради проналаска ових криваца, али сав труд беше узалудан.

Панта и Срећко вешто су се крили а Ружа примајући у кућу разне покрадене ствари ђутала је и опрезно им у свему помагала. Панта је зими долазио Срећковој кући на преноћиште, а леги је остајао у шуми у својој нарочито направљеној скривеној пештери. Њега су чували и други јатаци (које су Срећко и Ружа показали), те је овај зликовац успешно вршио сва напред поменута дела.

*

Несташни сељачићи 17 марта ове године, играјући се у порти старе оридске цркве, кроз разваљен кров погну се на таван и тамо нађу велики број разних ствари: гуњева, копорана, чакшира, тозлука, марама, обућа, прстења, вунице, разних либадета и још доста других ствари.

На глас о проналаску ових ствари дођоше и оштећени, и сваки нађе по нешто шта је њему украдено.

Власт среза поцерског, енергичном истрагом, сазна да је све те крађе извршио Панта у друштву са Срећком, и једног дана бане изненада у кућу Срећкову. И заиста, по зградамаи дворишту нађоше још масу покрадених ствари, које оштећени познадоше као своје.

Притегнут од стране власти, Срећко је после упорног одрицања признао да је све крађе вршио са Пантом, али га ипак није хтео одати где се налази.

Ружу, жену Срећкову, због крађе комшијских ђурака и кокошију, суд општине оридске беше пре овог открића осудио поред затвора и на двомесечни полицијски надзор, и она је

Панта

морала редовно долазити на преноћиште у општинску апсану. Али ноћу између 2 и 3 априла *непознати* зликовац дође општ. судници и кроз прозор од апсане у којој беше Ружа избаци

један метак из дуге пушке. Друге ноћи Ружа није дошла у општину на преноћиште. Тај недолазак правдала је тиме, да ју је *непознати* јој зликовац пресрео у путу, тукао је и нагонио да му каже зашто је њен муж Срећко притворен и шта је показао код полицијске власти. Кад му вели она није ништа хтела казати, он је опет тукао и оставио је сву испребијану — полумртву.

Међутим, хајдук Панта, сазнав да је власт пронашла покрадене ствари и Срећка притворила, побоја се да их Ружа не ода, оде оне ноћи између 2 и 3 априла општинској судници и као што је речено напред, гађао је Ружу из пушке кроз апсански прозор.

Ружа је знала да је то био Панта, али га није хтела показати. —

Треће ноћи хајдук Панта опет дође општинској судници.

Била је помрчина кроз коју је једва могло навикнуто око по мало да назире. Стражар општински Миливоје Николић, око поноћи примети неку људску прилику да му се кроз општинско дворшће приближује. Брзо и опрезно склони се иза једног дебелог хрстовог слабла и прилика прође лаганим ходом мимо њега. Према врло слабој светлости која из шкиљаве лампе допираше кроз прозор једне судске одаје, о рамену тајанственог госта бледуњавао засветли дуга пушка, а за појасом револвер и нож.

Прилика се привуче уза зид општинске апсане и стаде на прозор који је претпрошле ноћи непознати зликовац разбио и пуцао на притвореницу Ружу.

Стражар лагано пође за њом и заклони се за друго мање дрво.

Прилика дуго гледаше кроз разбијени прозор у мрачну апсану.... Ваљда није ништа видела. Скиде се и пође осветљеном прозору. Пропе се тамо на прозор и гледаше....

— Ха, то је хајдук Панта, рече у себи стражар и целим се телом стресе.

Беше то зликовац који многима страх задаваше својим дрским нападима и убиством.

Хајдук сиђе с прозора, узе своју дугу пушку коју мало час беше прислонио уза зид, и пође на траг у правцу ка стражару.

Миливоје беше на незгодном месту за дочек зликовца који је наоружан до зуба, зато одскакута на своје старо место иза оног дебелог хрста.

Једна сува гранчица, на коју стражар Миливоје стаде, хтеде да поквари целу ствар. Од ње се хајдук прену, па спазив да некога има одскочи као звер у страну преко ограда. Но баш тај пут одведе га оном дебелом хрсту иза кога је Миливоје отишао.

— Стој! ко си? предај се! — викну стражар видећи хајдука где му се са пушком на „готовс“ приближи на пет метара.

— Мај... ти твоју, зар хајдука заустављаш! загрме разбојник и у часу запе пушку и нанишани.

Али Миливојева пушка плану, зликовац са гласним јауком и раширеним рукама испутивши пушку паде леђима на земљу.

Тако је завршио пакосним животом неваљалац који је толико њих оштетио и одузео живот оцу осморо нејаке деце, која остадоше права сирочад.

Ни на последњем часу зликовац не хтеде показати своја недела. Али је зато поднео грдне муке од задобивене ране. Пуна два сата мучио се ужасно док није своју гадну душу предао у ђаволе руке.

Полицијским увиђајем, код леша убијенога хајдука Панте нађено је: једна пушка острагуша, која се расклапа на три дела, на врат кундака, лежиште фишека и цев, за појасом имао је велики шестометни револвер и два велика ножа. Поред леша зобница и у истој: 37 патрона напуњених одсечцима од олова за дугу пушку и 34 револверска метка, 35 великих и малих калауз кључева, тестеру, бургију, и остале справе за обијање и отварање зграда; а сем тога још доста разних ствари. Од одећа имао је на себи: 2 кошуље, 1 чохани копоран са свиленим гајтаном, прслук, сукнени фермен и поред свега тога обучен извраћен гуњ, затим на ногама 2 пара чарапа сељачких и банаћанске опанке, двоје гаће, једне панталоне и сукнене чакшире.*)

*) Спавао је човек у пећини па се чувао да не озебе или да не добије јехтику (Слагач).

Зликовац је био писмен. У његовом потесу избележио је тачне податке о својим фамилијарним односима. У истоме је водио читаво књиговодство о „приходу“ и расходу у новцу и стварима, показујући датуме од кога је кад и колико дигао, које се потпуно слаже са напред изнетим званичним податцима о извршеним крађама.

Што је најжалосније, Панта је по признању Срећковом имао јатаке кмета села Кормана Спасоја Мијанловића и одборника општинског Николу Ђурића, из истог села, који се сада налазе у притвору и под ислеђењем заједно са Срећком и овога женом Ружом. — Према томе није никакво чудо, што толике силне потере беху узалудне.

Срећко је још показао власти стан хајдука. По томе је нађена у једној чести у атару села Кормана велтачки издубљена пећина, као нека мала собица, у којој се Панта обдан скривао. У тој пећини нађене су ствари, које су хајдуку дали на послугу поменути кмет и одборник, као: канта за воду, кашике, даске и остало.

Кад судови буду казали своје ми ћемо се још једном вратити на ову ствар и изнети још многе друге ствари.

П О Т Е Р А

Драгић Пантић, осуђеник београдског казног завода, побегао је са рада из Топчидера 28. пр. месеца. Драгић је родом из села Брешне, окр. подринског, има му 20 год., средњег стаса, смеђ, лица округла. На себи је однео бело робијашко одело, које је јамачно у цељи прикривања скинуо. Управа београдског завода актом Бр. 1885 моли све полиц. власти да Драгића у кругу своме потраже и нађена овој стражарно упуте. Може се спровести и управи гр. Београда с позивом на Бр. 11.466. Ово је онај исти Драгић, који је због извршене опасне крађе Владиславу Станковићу из Пасковице, тражен расписом начел. ср. јадранског а у потерници изнетој у 35 бр. „Полиц. Гласника“ од пр. год. на стр. 271 под презименом „Радовић“.

Раденко Мићовић, из Турске, скитница, био је пресудом начелства округа ужичког осуђен поред издржаног затвора и на прогонство у округ тимочки, где је био и упућен; али је побегао. Поменуто начелство актом Бр. 4444 моли све полицијске власти да Раденка потраже и нађена спроведу у округ крушевачки. Пресуда, којом је он на прогонство осуђен, носи № 3727, донета 24 марта т. г.. Њему је сада 18 год. УБр. 10755.

Илија Сандић, из Смедерева, окривљен је за дело из § 173 крив. закона, па како је он незнано где отишао, то начелство округа смедеревског актом Бр. 3292 моли полицијске власти да именованог потраже и њему спроведу. Илији је 18 година УБр. 10770.

Јован Илић, по занимању келнер, који се био уселио у стан код Љубице Јовановић, у Душановој улици бр. 29, само што је преноћио, одмах сутра дан нестало га је, и том приликом украо је газдарици: новчаник, црни, мали, са розе цветом. У њему је било 46 динара у новчаницама и сребру. Управа града Београда актом Бр. 10932 расписује тражење за проналазак Илићев, па ако се пронађе да јој се стражарно спроведе. Не зна се одакле је родом. Има му 15—16 година, црномањаст, бубуљичав је у лицу; а кад говори замуцкује.

Непознати крађивац извршио је 22 овог месеца крађу ствари Светозару Цветковићу, овд. трговачком помоћнику, приликом купања у купатилу г. Пере Петровића. Њему је украђено: црн новчаник (нов) са великом и малом преградом, у коме је било од новца три српске новчанице, 3 динара у сребру, један аустријски новац од 20 филера, један комад од 10 филера, 6 цванцика и у ситнини до пола динара; часовник од никла „анкер“ под № 1055 464 и ланац је од никла — плетен; перорез са три сечива, једно мало је преломљено, а корице су црне од кости; четкицу за бркове са огледалом на полеђини, које је препуцкло. Управа града Београда расписује тражење за проналазак крађивца и покрађе, па по проналаску да се њој спроведе с позивом на Бр. 10933.

Тодор Беловљев — Ђрњајски и Милан Брановачки, обоје из Аустро-Угарске и поданици исте државе, који се издају за војне бегунце, по извешћу аустро-угарског конзулата у Београду, извршили су опасну крађу, па амо у Србију пре-

бегли. Управа града Београда актом Бр. 11214 расписује тражење за проналазак њихов, па ако се ухвате да се Управи спроведу. Тодор је средњег стаса, косе и обрва црних, малих бркова, очију црних. Испод левог ока и на левој страни прсију има младеже. Милан је омален, плаве косе, округлих образа, плавих очију и обрва, носав. На левој страни врата има младеж. Обојици је 20—21 година.

Непознато лице украдо је из суднице општине врбовачке тринаест комада белих сточних пасоша под серијом СХХ од броја: 17788 до броја 17800 закључно. Начелник среза бољевачког актом Бр. 3664 моли полицијске власти да лопова и покрађу потраже и по закону поступе. УБр. 11052.

Побегли осуђеници. Прекјуче у четвртак у 1 сат по подне, ова два осуђеника из Топчидера — Пантелија Трифуновић звани „Баја“ и Драгутин Јанковић напали су изненада на свог чувара, отели му пушку и револвер, везали га за дрво у намери да осујете бразу потеру, па са отетим оружјем побегли незнано куд.

Пантелија је родом из Г. Врањске, окр. подринског; има му 21 година, висок, образа округлих, добро развијен.

Пантелија

Драгутин

Драгутин је родом из Гугља окр. ужичког, има му 21 година, високог раста, црномањаст, образа дугих.

Управа београдског казненог завода актом од 3 о. м. Бр. 1982 моли овим путем све полицијске власти да за овим осуђеницима нареду живу потеру и свакако да их ухвате и под јаком стражом њој спроведу.

Жорж Жак Дебрикер, рођен у Куртеји (Белгија) 9 новембра 1873 год., окривљен је код истражног судије у Брислу за извршена два убиства, ноћу између 31 марта и 1 априла (по новом) над Харијом Ванделвадом и Кристином Пафенхолц у Брислу. Бриселски истражни судија писмом од 2 овог мес. уз које је послао и слику убичеву, моли наше полицијске власти да се на њ обрати пажња на случај ако би прешао у нашу државу.

Жорж је висок 1.68—170 м. косе је угасито плаве, бркова плавих и мало пунијих но што су на слици; очију плавих; црнкасте боје лица; доња му је усна мало испупчена а десна шака увијена. У једно је ухо глув.

На случај да се овде убица пронађе, треба га стражарно спровести Управи града Београда с позивом на Бр. 11.244.

Живко Коларовић — Краваревић, ђурчијски момак, родом из Рипња извршио је прошлог месеца опасну крађу газди, код кога је у служби био, Милану Живановићу ђурчији из Сремчице и однео: 20 овчијих кожа (беле вуне) и 3 торбице од телеће коже за чобане, па побегао. Начелник среза посавског

актом Бр. 3328 моли све полицијске власти: да Живка потраже и нађена њему стражарно спроведу. УБр. 11143.

Милан Арсић, родом из Пожаревца, који је био притворен због крађе, побегао је прошлог месеца из притвора. Начелник среза јасеничког актом Бр. 6980 моли полицијске власти да Милана потраже и нађена њему спроведу ради продужења кривичне истраге. Милану је 20 година, средњег стаса, дежмекаст, црномањаст, малих црних бркова. По занимању је калфа поткивачки. УБр. 11456.

Алекса Костић, препредена варалица, чију смо потерницу донели у прошлом броју нашега листа на страни 128 са старом

сликом, по обећању доносимо је сада по најновијој фотографији. Али Алекса се и после овог последњег сликања прерушио у цељи да избегне проналазак. Он сада више не носи браду на шпиц као што је у слици већ је пустио са стране тако зване „бакенбарде“. Као што је и у прошлом броју речено, њега тражи управа града Београда по извесном казнимом делу, па с тога се моле полицијске власти да Алексу по проласку стражарно упуте истој Управи с позивом на Бр. 10204.

Ближи опис Алексин може се видети у прошлом броју.

Пограничне власти треба да обратe нарочиту пажњу на то да Алекса не умакне у иностранство, а у случају да је то већ учинио нека о томе одмах известе управу.

Престала је потреба за тражење Милоша М. Букановића, чија је слика изнета у потерници прошлог броја на стр. 128.

ТРАЖИ СЕ

Стеван Ороз, из Перлече у Банату, служио је код Петра Илића — Лескића мех. у Церовцу, но одмах по упису побегне и остави своје исправе (служитељску из које се види да је служио у Обреновцу и да је добио 31 VIII 1900 г. под бр. 624; пореску књижицу Р. бр. 1653 с потврђењем о плаћеној порези за 1900 годину и књигу под насловом: „Немушти језик“. Начелник среза посаво-тамнавског актом Бр. 1131 моли полицијске власти да Ороза потраже и упуте га њему да прими исправе. Стеван је средњег раста, плавих очију, бркова жутих — танких, жућкасте косе. УБр. 10651.

Лудвик Богисић — Трновица, констер из Моравске, радио је у фабрици гајтана „Поповића и компаније“ у Лесковцу, побегао је и однео план од казана машинског — који је контирао. Начелник среза лесковачког актом бр. 6725 моли полицијске власти да Лудвика потраже, па ако га пронађу да га саслушају, да ли се код њега налази план. Лудвик је у лицу плав, има бркове, брија се, средњег је раста. При себи има аустријски пасош. УБр. 10648.

Јања Ристић, — Чанди — ашанин Грк, који је живео у Лесковцу, нестало је још у марту месецу. По сазнању он је 18. истог месеца отишао у Дубово (село у срезу прокупачком) да тражи новац од својих дужника и више се није вратио. Начелство округа врањског актом бр. 5826 моли полицијске власти да Јању потраже и по закону поступе. Њему је 23 године, средњег раста, црне браде и бркова и очију црних. УБр. 11457.

ИЗЈАВЕ, ПОРУКЕ и ОДГОВОРИ УРЕДНИШТВА

Молимо оне наше пријатеље, који нам шаљу своје радове за лист, да у будуће пишу само на једној страни табака и то у виду концепта, јер је врло тешко за слагаче кад је цео простор хартије заузет рукописом па још и са обадве стране.